

مرکز پژوهش‌های مجلس گزارش داد رشد منفی ۵/۴ درصدی اقتصاد کشور

هزینه ارزی رشد اقتصادی در دولت احمدی نژاد ۵ برابر قبل شد

پژوهش‌های مجلس گفت: برای نمایش مطلوبیت رشد اقتصادی کشور باید از معیارهای پایدار و استفاده درست از امکانات کشور مدنظر قرار گیرد و در این راستا یکی از معیارهای به نسبت ساده این است که ببینیم دولت‌ها در دوره‌های مختلف چه مقدار منابع ارزی در اختیار داشتند و چه مقدار منابع ارزی را بابت این رشد هزینه کرده‌اند. بهترین حالت باید کل منابع ارزی تحت اختیار اقتصاد در هر زمان مدنظر باشد اما وقتی دریافت‌های حاصل از صادرات نفت مدنظر قرار گیرد در دوره ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۲ به طور متوسط به ازای هر یک درصد رشد اقتصادی در هر سال ۲۲۸ میلیارد دلار هزینه شده است و برآورد مشابه برای دوره ۱۳۷۶ تا ۸۴ رقم درآمد ارزی حاصل از نفت به ازای هر یک درصد رشد به طور متوسط معادل ۴٫۵ میلیارد دلار بوده است. کاظم جلالی گفت: درست که تحریم‌های اقتصادی هزینه‌ها را افزایش داده است که البته این امر در دو سال اخیر شدت یافته است ولی آیا می‌شود گفت هزینه‌های ارزی در نتیجه تحریم بیش از ۴ یا ۵ برابر شده است. در حوزه اشتغال هم کاستی‌ها و ناکارایی‌هایی وجود داشته است و اگر که تعریف بیکاری بر اساس دستورالعمل سازمان بین‌المللی کار بوده است

کاظم جلالی خاطر نشان کرد: یکی از مشکلات کشور ما نظام آماری آن است. سازمان آمار ما الان نرخ رشد سال ۹۱ را منفی ۵/۴ اعلام کرده است و چه اتفاقی افتاده است که این سازمان آمار رشد را نرخ دیگری اعلام کرد و به محض این که دولت تغییر می‌کند این نرخ رشد به منفی ۵/۴ می‌رسد. آیا این فاجعه نیست که ما به عنوان مسئولان کشور بر اساس این آمارها و اطلاعات که با رویکردهای سیاسی تغییر می‌کند تصمیم‌گیری می‌کنیم. نماینده مردم شاهرود خاطر نشان کرد: نقطه شروع ارزیابی وضعیت کلان اقتصاد کشور رشد اقتصادی است. در دو دهه منتهی به سال ۱۳۹۰ متوسط رشد اقتصادی ایران آمار منتشر شده از سوی مرکز آمار ایران معادل ۴/۹۷ درصد بوده است و از دوره ۱۳۸۷ تا زمان حاضر به جز سال ۱۳۸۹ رقم رشد اقتصادی زیر خط متوسط بیست ساله قرار داشته است. سند چشم انداز انتظار داشته است که رشد اقتصادی کشور سالانه به هشت درصد برسد اما مسیر پیموده شده در کشور زیر خط انتظار است در این دوره بالاترین نرخ رشد در سال ۱۳۸۱، ۷/۷ درصد و پائین ترین رشد روایتی در سال ۱۳۹۱، منفی ۵/۴ درصد بوده است. رئیس مرکز

رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس در ارائه گزارشی از وضعیت اقتصادی کشور با بیان این که سند چشم انداز انتظار داشته است که رشد اقتصادی کشور سالانه به هشت درصد برسد، گفت: مسیر پیموده شده در کشور زیر خط انتظار است در این دوره بالاترین نرخ رشد در سال ۱۳۸۱، ۷/۷ درصد و پائین ترین رشد به روایتی در سال ۱۳۹۱، منفی ۵/۴ درصد بوده است. کاظم جلالی رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس در جلسه علنی مجلس گزارشی را از آخرین وضعیت کشور به نمایندگان ارائه کردند. کاظم جلالی اظهار داشت: در طول چند سال بعد از انقلاب مشکلات متعدد و تکراری ای را در کشور شاهد بودیم که دولت‌های مختلف پس از روی کار آمدن قول حل شدن مشکلات را دادند اما بعد از یک مدتی متوجه می‌شویم که مشکلات حل نشده و بر سر جای خود باقیست. بعضی وقت‌ها نیز تصور می‌کنیم هر چقدر پول بیشتر تزریق کنیم مشکلات حل می‌شود در حالی که دوره‌هایی را داریم که درآمد‌های ارزیمان خوب بود پول هم تزریق شد اما عملاً اتفاقی نیفتاد و مشکلات حل نشد. نماینده مردم شاهرود افزود: حال که دولت جدید تشکیل شده است و ما نیز در مجلس دو سال بیشتر وقت نداریم باید با اراده قوی با تعامل با دولت، بخشی از مشکلات کشور را حل کرده و به مردم پاسخگو باشیم به همین خاطر باید یک سند راهبردی داشته باشیم و یک هم‌فهمی بین قوای سه‌گانه برای حل مشکلات کشور وجود داشته باشد.

اما در ایران هرگز تعریف کاربردی ویژه که نمایندگی بیکاری در کشور باشد مدنظر قرار نگرفته است. نماینده مردم شاهرود گفت: مدیریت اقتصادی کشور عملکردی داشته است که نمی‌تواند در مسیر مطلوب حکومت باشد. پرسش این است که چرا مسئولان اقتصادی کشور نتوانستند عارضه مشهود را در زمان مناسب شناسایی و حل کنند. در بحث توزیع درآمد مدیریت اقتصادی اعلام کرده است که در فاصله زمانی ۱۳۸۴ تا ۹ ماهه نخست سال ۱۳۹۱ توزیع درآمد بهبود یافته است، این بهبود به خصوص با توزیع هدفمندی یارانه‌ها در دهک‌های پائین تر مشهود بوده است. معیار نمایش داده شده برای نمایش ضریب جینی بوده است که در زمان پرداخت مبالغ به خانوارها کاربرد خود را از دست می‌دهد. در هر صورت نداشتن تصویری جدید در سال ۹۱ و ماه‌های مختلف سال ۹۲ که در آن‌ها تورم اثر مشهودی بر زندگی مردم جامعه داشته است این ابهام را ایجاد می‌کند که اثر اولیه اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها تا چه حد دوام داشته است و در حال حاضر وضعیت فقر در جامعه چگونه است. رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس گفت: آمارهای مختلفی که دولت‌ها در قطع پرداخت یارانه به دهک‌های مختلف ارائه می‌دهند با این ابهام مواجه است که چگونه دهک‌ها را که هدفی متغیر است باید ردیابی کرد. آیا با توجه به پرداخت نقدی به گروهی از خانواده‌ها و ادامه آن به خانواده‌های دیگر با مبالغ بالاتر تصویر دهک را متفاوت نمی‌کند.